

Besluit

Ministerie van Verkeer en Waterstaat

2054-37

Datum

26 juni 2008

Nummer

WSV 2008/2786

Onderwerp

Vergunning voor het onttrekken van oppervlaktewater uit de Afrikahaven en het lozen van afvalwater op de Afrikahaven voor het bedrijf:

VOPAK Terminal Westpoort

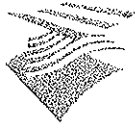
Westpoortweg ong.

Amsterdam

VERZONDEN 26 JUN 2008

Inhoudsopgave

1. Aanhef
2. Besluit
3. Voorschriften
4. Overwegingen
 1. Algemeen
 2. Afvalwaterstromen en zuiveringstechnische voorzieningen
 3. Beleid
 4. Beoordeling van de lozing
 5. Overige overwegingen
5. Ondertekening
6. Mededelingen
7. Bijlagen
 1. Begrippenlijst
 2. Bemonstering, conservering en analyse
 3. Opzet calamiteitenplan
 4. Richtlijnen ten behoeve van onkruidbestrijding
 5. Prioritaire stoffen op grond van de Europese Kaderrichtlijn Water (2000) en probleemstoffen Noordzeekanaal
 6. Rioieringstekening

1. Aanhef

De Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat ontving op 8 september 2007 een aanvraag van Vopak Terminal Westpoort, Westpoortweg ong., Amsterdam (postadres: postbus 1137, 3180 AC Rozenburg), verder Vopak genoemd, om een vergunning als bedoeld in artikel 1, eerste lid van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo).

De aanvraag betreft het lozen van afvalwater, afkomstig van de terminal, gelegen aan de Westpoortweg ong., te Amsterdam op de Afrikahaven.
De aanvraag is geregistreerd onder nummer 2007/5322.

Gelet op het bepaalde in artikel 7.2, eerste lid van de Wet milieubeheer is een Milieu Effect Rapport (MER) opgesteld. De MER vormt een integraal onderdeel van de aanvraag.

Vopak kan meer dan 100 m³ oppervlaktewater per uur onttrekken. Derhalve heeft de aanvraag tevens betrekking op de Wet op de waterhuishouding (Wwh).

2. Besluit

Gelet op de Wet verontreiniging oppervlaktewateren, het Uitvoeringsbesluit verontreiniging rijkswateren, de Wet op de waterhuishouding, de Wet milieubeheer en de Algemene wet bestuursrecht, besluit de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat als volgt:

BESLUIT:

1. Aan Vopak Terminal Westpoort, gelegen aan de Westpoortweg ong. te Amsterdam, verder genoemd "de vergunninghouder", een vergunning:
 - a. ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren te verlenen voor het lozen van afvalwater op de Afrikahaven te Amsterdam;
 - b. ingevolge de Wet op de waterhuishouding te verlenen voor het onttrekken van oppervlaktewater uit de Afrikahaven.
2. De Wvo- en Wwh-vergunning te verlenen voor een periode van 10 jaar, gerekend vanaf het moment dat de vergunningen van kracht worden.
3. Op grond van artikel 8.18, lid 2 Wm te bepalen dat de inrichting binnen een termijn van 5 jaar volledig in werking moet zijn.
4. Afdeling 3.4 van de Awb van toepassing te verklaren op de totstandkoming van het onder punt 1b genoemde besluit.
5. Aan de vergunning de volgende voorschriften te verbinden ter bescherming van de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater.

3. Voorschriften

Voorschrift 1

(Waterstromen)

Het aan de Afrikahaven te onttrekken oppervlaktewater en het op de Afrikahaven te lozen afvalwater mag uitsluitend bestaan uit de, in de onderstaande tabel genoemde (afval)waterstromen met bijbehorende inname- c.q. lozingspunten en meetpunten:

Innamepunt	Meetpunt	Soort waterstroom
1	-	Oppervlaktewater ten behoeve van het periodiek testen van de brandbluspompen
Lozingspunt	Meetpunt	Soort afvalwaterstroom
1	1	<ul style="list-style-type: none">• Effluent van de AWZI
	2	<ul style="list-style-type: none">• Mogelijkerwijs verontreinigd hemelwater• Niet door de bedrijfsactiviteiten verontreinigd hemelwater• Water dat vrijkomt bij het testen van de brandbluspompen

Voorschrift 2

(Waterhoeveelheden)

1. De hoeveelheid in te nemen oppervlaktewater uit de Afrikahaven mag, ter plaatse van innamepunt 1, ten hoogste 1800 m³ per uur bedragen.
2. De hoeveelheid te lozen effluent van de AWZI mag, ter plaatse van meetpunt 1 ten hoogste 75 m³ per uur bedragen.

Voorschrift 3

(Lozingseisen)

1. In het te lozen afvalwater, gemeten ter plaatse van de meetpunten 1 en 2, mag het gehalte aan de in onderstaande tabel genoemde parameters de daarbij genoemde grenswaarden niet overschrijden:

Parameter	Maximum ¹⁾
Onopgeloste bestanddelen	30 mg/l
Chemisch zuurstofverbruik	125 mg/l
Minerale olie	500 µg/l
BTEX (mg/l)	50 µg/l
PAK (16 van EPA)	2 µg/l
MTBE	500 µg/l

¹⁾ Maximum gehalte in een willekeurig genomen steekmonster

2. In het te lozen afvalwater, gemeten ter plaatse van de meetpunten 1 en 2, mag de gezamenlijke vracht aan de in onderstaande tabel genoemde parameters de daarbij genoemde grenswaarden niet overschrijden. Lopende het evaluatieonderzoek genoemd in voorschrift 4 gelden de grenswaarden als streefwaarden.

Parameter	Maximum ¹⁾
Minerale olie	0,5 kg/jaar
BTEX (mg/l)	1,2 kg/jaar
PAK (16 van EPA)	1,2 gram/jaar
MTBE	1,9 kg/jaar

¹⁾ De vracht wordt bepaald als product van de (kalender) jaargemiddelde concentratie en het debiet per kalenderjaar.

3. De analyse van de in lid 1 genoemde parameters is gebaseerd op de in bijlage 2 genoemde analysemethoden.

Voorschrift 4

(Evaluatieonderzoek streefwaarden)

1. Een jaar na in gebruik name van de AWZI en uiterlijk 1 januari 2012 overlegt vergunninghouder een evaluatierapport betreffende de haalbaarheid van de in voorschrift 3 genoemde streefwaarden ter goedkeuring aan Rijkswaterstaat.
2. Wanneer één of meerdere streefwaarden niet haalbaar blijken te zijn, moet dit gemotiveerd worden.
3. Het evaluatieonderzoek is afgerond op het moment dat de jaarvrachten definitief vastgesteld zijn. Het evaluatierapport dient als basis voor het bepalen van de definitieve jaarvrachten.

Voorschrift 5

(Onkruidbestrijding)

1. De vergunninghouder moet aantonen dat bewust wordt omgegaan met onkruidbestrijding, dat niet-chemische alternatieven zijn overwogen en dat onnodige milieuvervuiling wordt voorkomen.
2. Indien onkruid chemisch wordt bestreden, moet minimaal gewerkt worden volgens de richtlijnen van duurzaam onkruid beheer (DOB), zoals verwoord in bijlage 4.

Voorschrift 6

(Hemelwater koppelplateau)

Het hemelwater van het koppelplateau mag niet rechtstreeks op oppervlaktewater worden geloosd maar moet via de AWZI worden geloosd.

Voorschrift 7

(Controlevoorzieningen)

1. Het via de meetpunten 1 en 2 te lozen afvalwater moet op elk moment (kunnen) worden onderworpen aan continue debietmeting (met registratie en integratie).
2. Daartoe moeten deze (afval)waterstromen via doelmatig functionerende voorzieningen voor continue debietmeting worden geleid.
3. Het via de meetpunten 1 en 2 te lozen afvalwater moet op elk moment kunnen worden bemonsterd. Daartoe moeten deze afvalwaterstromen via een controlepu(n)t worden geleid, die geschikt is voor bemonsteringsdoeleinden.

4. De in lid 3 bedoelde voorzieningen dienen zodanig te worden geplaatst, dat deze op elk moment vanaf de wal kant goed bereikbaar en toegankelijk zijn.
5. Van het via innamepunt 1 te onttrekken oppervlaktewater moet het debiet te bepalen zijn. Hiervoor moet de vergunninghouder de pompcapaciteit en de gebruiksduur registreren. De gegevens moeten minimaal 5 jaren binnen de inrichting bewaard blijven.

Voorschrift 8

(Calamiteitenplan)

1. Uiterlijk 3 maanden na het van kracht worden van deze vergunning moet de vergunninghouder bij Rijkswaterstaat een calamiteitenplan indienen.
2. De vergunninghouder moet er zorg voor dragen dat het in het eerste lid bedoelde plan zo vaak als dit in verband met wijzigingen nodig is, wordt aangepast.
3. Het in het eerste lid bedoelde calamiteitenplan behoeft de schriftelijke goedkeuring van Rijkswaterstaat en moet voldoen aan de richtlijnen die in bijlage 3 zijn aangegeven.

Voorschrift 9

(Beheer en onderhoud)

1. De lozingswerken, de zuiveringstechnische voorzieningen en de meet- en controlevoorzieningen moeten doelmatig functioneren, in goede staat van onderhoud verkeren en met zorg worden bediend.
2. De vergunninghouder dient de aanwijzingen van Rijkswaterstaat op te volgen die zijn gemaakt ter bescherming van de, bij de vergunning betrokken belangen.

Voorschrift 10

(Zorgplicht)

1. De vergunninghouder neemt voldoende zorg voor de kwaliteit van het oppervlaktewater in acht. Als door een bepaalde activiteit nadelige gevolgen voor het oppervlaktewater kunnen ontstaan, is de vergunninghouder verplicht ervoor te zorgen dat die activiteit achterwege wordt gelaten dan wel dat de gevolgen worden voorkomen, beperkt of ongedaan worden gemaakt.
2. De vergunninghouder mag geen uitloegbare bouwmaterialen toepassen boven verharde oppervlakken waarvan het hemelwater direct dan wel indirect afstroomt naar oppervlaktewater. Het is wel toegestaan om uitloegbare bouwmaterialen te gebruiken indien deze behandeld zijn waardoor er geen uitloging meer plaats vindt.

Voorschrift 11

(Good housekeeping)

Voorkomen dient te worden dat het van vloer- en terreinoppervlakken naar het oppervlaktewater afstromend schrob- en hemelwater meer dan onvermijdelijk zijn verontreinigd.

Voorschrift 12

(Ongewone voorvallen binnen het bedrijf)

1. Indien als gevolg van een ongewoon voorval nadelige gevolgen voor het oppervlaktewater zijn of dreigen te ontstaan moet de vergunninghouder (onverminderd de eventuele aansprakelijkheid van de vergunninghouder) onmiddellijk maatregelen treffen, om een nadelige beïnvloeding van de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater zoveel mogelijk te voorkomen, te beperken en/of ongedaan te maken.
2. Van een dergelijk ongewoon voorval moet de vergunninghouder onmiddellijk Rijkswaterstaat in kennis stellen. De informatie moet bevatten:
 - a. de oorzaken van het voorval en de omstandigheden waaronder het voorval zich heeft voorgedaan;
 - b. de ten gevolge van het voorval vrijkomende stoffen, alsmede hun eigenschappen;
 - c. andere gegevens die van belang zijn om de aard en de ernst van de gevolgen van het voorval voor het oppervlaktewater te kunnen beoordelen;
 - d. de maatregelen die zijn genomen of worden overwogen om de gevolgen van het voorval te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken.
3. Zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 14 dagen na een dergelijk ongewoon voorval moet de vergunninghouder aan Rijkswaterstaat informatie over de maatregelen verstrekken die worden overwogen om te voorkomen dat een zodanig voorval zich nogmaals kan voordoen.

Voorschrift 13

(Contactpersoon)

1. De vergunninghouder is verplicht één of meer personen aan te wijzen die in het bijzonder belast is (zijn) met het toezicht op de naleving van het bij deze vergunning bepaalde of bevolene, waarmee door of namens Rijkswaterstaat in spoedgevallen overleg kan worden gevoerd.
2. Wijzigingen van gegevens inzake contactperso(o)n(en) moeten onmiddellijk worden doorgegeven. Hierbij moet Rijkswaterstaat geïnformeerd worden over de naam, adres en telefoonnummer van de contactpersoon.

4. Overwegingen

4.1 Algemeen

4.1.1 Bedrijfsactiviteiten

Vopak Oil Europe & Middle East (Vopak Oil EMEA) is voornemens om een nieuwe tankterminal te ontwikkelen voor de op- en overslag en behandeling van vloeibare olieproducten (K1 t/m K4). Dit in verband met de toenemende vraag naar opslagcapaciteit voor benzine en middeldestillaten. Opslag van K0 vindt niet plaats maar wordt slechts geïnjecteerd in K1-producten.

Het terrein heeft een oppervlak van 35 ha., is gelegen aan de Westpoortweg in Amsterdam en grenst aan de Afrikahaven. Op het terrein komen 41 opslagtanks verdeeld over 7 tankputten. De maximale opslagcapaciteit bedraagt circa. 1.120.000 m³.

De aan- en afvoer van producten vindt plaats via zeeschepen, coasters en binnenvaartschepen. Het beladen en lossen van de schepen vindt plaats op 2 speciaal daartoe ingerichte laad- en lossteigers en kades van waar product aan- en afvoerleidingen van en naar de opslagtanks lopen. Buitaan wordt over de weg en het water aangevoerd. De additieven worden alleen over de weg aangevoerd. Het lossen van tankauto's vindt plaats op een daartoe ingerichte losplaats.

Ten behoeve van deze activiteiten worden een aantal voorzieningen gerealiseerd zoals een kantoor, een dampverwerkingsinstallatie, een afvalwaterzuiverings-installatie en een bluswater- en schuimsysteem.

Het bluswater wordt onttrokken aan de Afrikahaven. Hiertoe worden er 3, door dieselmotoren aangedreven bluswaterpompen opgesteld met een gezamenlijke capaciteit van 1800 m³/uur.

Het bedrijf beschikt voor haar activiteiten en de daarbij vrijkomende afvalwaterstromen nog niet over een Wvo-vergunning. Verder beschikt het bedrijf voor het onttrekken van bluswater aan de Afrikahaven nog niet over een Wwh vergunning. Daarom heeft het bedrijf op 8 september 2007 een aanvraag voor een vergunning ingevolge de Wvo en de Wwh ingediend.

4.1.2 Coördinatie

Tegelijkertijd met het indienen van de gecombineerde Wvo/Wwh-aanvraag heeft het bedrijf een aanvraag ingevolge de Wet milieubeheer ingediend bij Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Holland. In verband met de samenhang tussen de aanvragen zal de Provincie Noord Holland, conform paragraaf 14.1 van de Wet milieubeheer, een gecoördineerde behandeling van de aanvragen verzorgen.

4.1.3 Milieu Effect Rapportage (m.e.r.)

Het oprichten van een tankterminal met een voorziene opslagcapaciteit van 200.000 ton of meer is MER-plichtig (activiteit 25 uit onderdeel C van de bijlage van het besluit milieueffectrapportage 1994). Op grond hiervan is een MER opgesteld. De MER is

tegelijkertijd met de aanvraag ingediend. In de MER worden de milieueffecten beschreven van de voorgenomen activiteit en de voor deze activiteit mogelijke alternatieven (onder andere het meest milieuvriendelijke alternatief) en varianten (inrichtingsvarianten en technische varianten).

4.1.4 Milieuzorgsysteem

Vopak gaat een milieuzorgsysteem opzetten dat voldoet aan de norm ISO 14001. Dit houdt in dat het bedrijf zodanige (organisatorische) maatregelen heeft geïmplementeerd dat het minimaal in staat is om te voldoen aan de wet- en regelgeving en bovendien invulling geeft aan het continu verbeteren van de milieuprestaties. De doelstellingen van het bedrijf op het gebied van milieu worden opgenomen in een bedrijfsmilieuplan (BMP) en de voortgang van het bereiken van deze doelstellingen wordt jaarlijks gerapporteerd in een milieujaarverslag.

4.2 Afvalwaterstromen en zuiveringstechnische voorzieningen

4.2.1 Overzicht rioolstelsel en afvalwaterstromen

Op het terrein van Vopak wordt een gescheiden rioolstelsel aangelegd bestaande uit een vuilwaterriool, een schoonwaterriool en een huishoudelijk afvalwaterriool. Het vuilwaterriool mondt uit in een fysisch chemische zuiveringsinstallatie (AWZI). Het effluent van de AWZI wordt via 1 lozingspunt op de Afrikahaven geloosd. Het schoonwaterriool loost direct via 1 lozingspunt op de Afrikahaven. Het huishoudelijke afvalwater wordt op de gemeentelijke riolering geloosd en valt buiten het regime van de onderhavige vergunning.

Vopak vraagt vergunning aan voor het lozen van de volgende afvalwaterstromen:

1. tankdrainwater;
2. spoelwater;
3. bluswater;
4. mogelijkserwijs verontreinigd hemelwater;
5. niet of nauwelijks verontreinigd hemelwater.

In de onderstaande paragrafen wordt nader op deze afvalwaterstromen en op de eventuele zuiveringstechnische voorzieningen ingegaan.

4.2.1.1 Tankdrainwater

De opgeslagen benzine, diesel, gasolie en slobb kunnen, afhankelijk van de herkomst, in enige mate water bevatten. Gedurende de periode dat deze stoffen bij Vopak zijn opgeslagen, zakt dit water uit. Na verloop van tijd hoopt dit water onderin de tank op. Periodiek wordt dit water afgelaten. In het geval dit een tank betreft waarin (bio)benzine is opgeslagen dan wel andere componenten met goed wateroplosbare componenten (zoals ethanol en MTBE/ETBE) wordt dit water afgevoerd naar derden. In de overige gevallen zal het water via het vuilwaterriool op de afvalwaterzuiveringsinstallatie (AWZI) worden geloosd. Naar verwachting zal circa 5 x per maand enkele honderden liters water worden afgelaten. Op jaarbasis zal circa 300 m³ drainwater worden geloosd.

4.2.1.2 Spoelwater

In een aantal gevallen zal het noodzakelijk zijn om een tank inwendig te reinigen. Dit is bijvoorbeeld het geval bij wisseling van een product. Voor het reinigen van een tank worden de volgende stappen uitgevoerd:

- het zoveel mogelijk productvrij maken van de tank, onder andere door het piggen van leidingen;
- er wordt gespoeld met water. Afhankelijk van de mate van verontreiniging zal het water naar een erkende verwerker worden afgevoerd (CZV-gehalte > 200 mg/l) of via het vuilwaterriool naar de AWZI worden geleid (CZV gehalte < 200 mg/l);
- in een beperkt aantal situaties zal vervolgens gereinigd worden met een reinigingsmiddel. Het afvalwater dat hierbij ontstaat zal altijd naar een erkende verwerker worden afgevoerd.

4.2.1.3 Bluswater

Eén keer per jaar wordt er oppervlaktewater onttrokken voor het testen van het bluswaternet. De op het terrein aanwezige blusmiddelen (inclusief de bluswaterpompen) worden 12 keer per jaar getest. Het hierbij vrijkomende bluswater (ca. 100 m³ per jaar) wordt op dezelfde wijze afgevoerd als het hemelwater.

4.2.1.4 Mogelijkerwijs verontreinigd hemelwater

Het hemelwater afkomstig van de tankputten, pompplaten, procesvloeren en opvangbakken ter hoogte van de steigers (maximaal 342.400 m²) kan verontreinigd zijn met de opgeslagen stoffen.

Het hemelwater dat in de tankputten valt wordt opgevangen in ondergrondse drainleidingen die aflopen naar een pompput. Iedere tankput heeft één of meer van deze pompputten. Wat betreft de afvoer van hemelwater vanuit deze pompputten wordt onderscheid gemaakt tussen niet/slecht wateroplosbare stoffen en goed wateroplosbare stoffen.

Het hemelwater afkomstig van tankputten waarbinnen alleen niet/slecht wateroplosbare stoffen worden opgeslagen wordt visueel gecontroleerd op de mogelijke aanwezigheid van een drijflaag. Deze controle vindt plaats in de pompput. Verder bevindt zich in elke afvoerput een oliesensor. In het geval dat er een drijflaag aanwezig is, wordt het hemelwater via het vuilwaterriool naar de AWZI geleid. In andere gevallen wordt het hemelwater via het schoonwaterriool rechtstreeks via lozingspunt 1 op de Afrikahaven geloosd (zie hoofdstuk 4.2.1.5).

Het hemelwater afkomstig van tankputten met één of meerdere tanks waarin goed wateroplosbare stoffen zoals ethanol, MTBE en/of ETBE worden opgeslagen, wordt niet geloosd voordat het CZV gehalte is bepaald. Indien het CZV gehalte meer dan 200 mg/l bedraagt, wordt het hemelwater per as afgevoerd naar derden. Indien het CZV gehalte minder dan 200 mg/l bedraagt, dient visueel nagegaan te worden of er sprake is van een drijflaag. In geval van een drijflaag wordt het hemelwater via het vuilwaterriool naar de AWZI geleid. Als er geen drijflaag wordt geconstateerd wordt het water via het schoonwaterriool op de Afrikahaven geloosd.

4.2.1.5 Niet of nauwelijks verontreinigd hemelwater

Het niet of nauwelijks verontreinigde hemelwater is afkomstig van daken, wegen en tankputten (uit tankputten alleen indien geen drijfslag aanwezig is en CZV < 200 mg/l; zie hoofdstuk 4.2.1.4) wordt rechtstreeks via het schoonwaterriool op de Afrikahaven geloosd.

Het dak van het bedrijfsgebouw (600 m²) is voorzien van een bitumeuze bedekking en loogt niet uit. Dit water wordt geacht schoon te zijn.

Het hemelwater van de wegen (ca. 7000 m²) is volgens de aanvraag niet verontreinigd ten gevolge van de bedrijfsactiviteiten omdat er op het terrein nagenoeg geen tankwagens rijden.

4.2.2 Afvalwaterzuiveringsinstallatie (AWZI)

Het verontreinigde afvalwater loopt via het vuilwaterriool af naar de AWZI. Deze installatie bestaat uit:

- een verzamelput;
- een DAF (Dissolved Air Flotation) voorzien van een platenpakket;
- een actief koolkolom.

In de verzamelput wordt het afvalwater geëgaliseerd voordat het afvalwater naar de DAF wordt geleid. De DAF heeft een capaciteit van 75 m³/uur. In de DAF gaan de verontreinigingen door middel van zeer fijne luchtbelletjes drijven waarna ze met een automatisch en continu kettinggedreven schrapersysteem wordt afgeroomd. De DAF is uitgevoerd met een lamellen-platenpakket wat het afscheidend oppervlak van de unit en daarmee het rendement verhoogd. Het effluent van de DAF unit wordt naar een actief koolkolom geleid waar verdere zuivering van het afvalwater plaatsvindt. Er wordt geen hulpstoffen gebruikt in de AWZI.

Het effluent van de AWZI wordt via lozingspunt 1 op de Afrikahaven geloosd en heeft volgens de aanvraag de volgende kwaliteit:

Parameter	Maximum
Chemisch zuurstofverbruik (in mg/l)	125
Onopgeloste bestanddelen (in mg/l)	30
Minerale olie (in mg/l)	1,5
som BTEX (in mg/l)	0,05
MTBE (mg/l)	0,5
PAK (µg/l)	2

4.3 Beleid

4.3.1 Nationaal beleid

In het Nationaal Milieubeleidsplan 4 en de vierde Nota waterhuishouding (NW4) is aangegeven wat de huidige milieubelasting is en welke milieukwaliteit binnen welke termijn wordt nagestreefd. In de derde Nota waterhuishouding (NW3) is het integraal waterbeheer en de watersysteembenadering uitgewerkt en vertaald in concrete maatregelen.

De vierde Nota waterhuishouding (NW4) verwijst voor de uitgangspunten van het emissiebeleid voor water naar het Indicatief Meerjarenprogramma Water 1985 - 1989

(IMP-Water). De leidende principes van het emissiebeleid zijn: vermindering van de verontreiniging en het stand-still-beginsel.

Deze uitgangspunten worden in de NW4 ook voor de langere termijn van groot belang geacht.

Het eerste hoofduitgangspunt van het beleid 'vermindering van de verontreiniging' houdt in dat verontreiniging - ongeacht de stofsoort - zoveel mogelijk wordt beperkt (voorzorgprincipe). De invulling van dit beleidsuitgangspunt bestaat onder meer uit: meer aandacht voor de ketenbenadering (waaronder preventie en hergebruik) en de stofspecifieke aanpak van de emissies (implementatie van Esbjerg/OSPAR-afspraken), meer aandacht voor een integrale milieuafweging en meer aandacht voor prioritering.

Met het voorgestelde korte termijnbeleid wordt er naar gestreefd de minimumkwaliteit voor het oppervlaktewater, zijnde het maximaal toelaatbaar risiconiveau (MTR), te realiseren. Het verwaarloosbaar risiconiveau (VR) geldt daarbij als streefwaarde voor de lange termijn.

Voor nieuwe lozingen of bij toename van bestaande lozingen vindt op grond van het tweede hoofduitgangspunt van het beleid nog een toetsing aan het stand-still-beginsel plaats. Ook bij dit beginsel wordt onderscheid gemaakt tussen zwarte-lijst stoffen en de overige stoffen. Op grond van het stand-still-beginsel kunnen aanvullende eisen noodzakelijk zijn, boven op de eisen die voortvloeien uit de emissie-aanpak of de waterkwaliteitsaanpak.

4.3.2 Europees beleid

4.3.2.1 IPPC richtlijn

In 1996 is de Europese Integrated Pollution Prevention and Control (IPPC) richtlijn 96/61/EG van kracht geworden. In deze richtlijn worden bedrijfstakken aangewezen waar een geïntegreerde vergunning voor wordt vereist en die aan de stand der techniek moeten voldoen. Voor nieuwe bedrijven of bedrijven waarin significante wijzigingen optreden, is de regeling vanaf 1999 van toepassing. Vanaf 2007 is de richtlijn van toepassing op bestaande bedrijven.

In aansluiting op de IPPC richtlijn wordt de inspanning bepaald op grond van de best beschikbare techniek (BBT). BBT vloeit voort uit een afweging van de beschikbaarheid en effectiviteit van technieken, de bijkomende kosten en de aard en schadelijkheid van de vrijkomende stoffen.

Om de implementatie van de richtlijn te vergemakkelijken zijn per bedrijfstak zogenaamde BREF's (best available techniques reference document) opgesteld waarin de stand der techniek wordt beschreven. Op basis van deze documenten moet het bevoegd gezag de stand der techniek voor het desbetreffende bedrijf bepalen.

Vopak valt formeel niet onder bijlage 1 van de IPPC richtlijn. Desalniettemin moeten de installaties wel voldoen aan de BBT. De verschillende BREF's kunnen hiervoor als referentiedocument worden gebruikt.

Daarom zijn de installaties getoetst aan de BBT zoals verwoord in de volgende BREF's:

- BREF "Emissions from Storage";
- BREF "Common waste water and waste gas treatment";
- BREF "Mineral oil and gas refineries";
- BREF "Energy efficiency techniques";
- BREF "Monitoring".

In bijlage 3 van de IPPC richtlijn is een indicatieve stoffenlijst opgenomen. Deze stoffen moeten in aanmerking worden genomen bij het vaststellen van de normering. Voor de emissies naar water geldt dit bij VOPAK mogelijk voor de onderstaande stoffen:

1. stoffen en bereidingen waarvan is aangetoond dat zij in of via het water een kankerverwekkende, mutagene of voor de voortplanting gevaarlijke werking hebben;
2. persistente koolwaterstoffen en persistente en bio-accumuleerbare toxische organische stoffen;
3. biociden en fytosanitaire producten;
4. stoffen in suspensie;
5. stoffen die een negatieve invloed hebben op de zuurstofbalans (en meetbaar zijn aan de hand).

4.3.2.2 Kaderrichtlijn Water

Op grond van de Europese kaderrichtlijn Water (EU-richtlijn 2000/60/EG) en de nationale implementatiewet, geldt een nieuw regime ten aanzien van het uit te voeren waterkwaliteitsbeleid naast het vigerende regime van de vierde Nota waterhuishouding (NW4). In 2015 moet de waterkwaliteit voldoen aan de normen van de door EU vastgestelde prioritaire stoffen. Op dit moment zijn nog slechts voorlopige normen beschikbaar. Voor overige stoffen zullen de Lidstaten waterkwaliteitsnormen opstellen. Voor alle Europese wateren dient echter in 2015 te gelden dat zowel de chemische als de ecologische kwaliteit van het water "goed" is. Waar deze kwaliteit niet voldoende zal zijn, zullen tijdig (aanvullende) maatregelen moeten worden opgesteld en uitgevoerd.

Op een aantal punten heeft de richtlijn directe gevolgen voor de vergunningverlening op grond van de Wvo. In de overwegingen van de richtlijn staat namelijk expliciet aangegeven dat lozingen van prioritair gevaarlijke stoffen (o.a. PAK) moeten worden beëindigd. Om de waterkwaliteitsdoelen te bereiken staat bovendien aangegeven dat verontreiniging door prioritaire stoffen (o.a. benzeen) moeten worden beëindigd en door andere stoffen progressief moet worden verminderd.

4.3.2.3 Vogel- en habitatrichtlijn

De Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn richten zich op de bescherming van soorten en gebieden in Europa. In Nederland zijn de Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn deels geïmplementeerd in de Flora- en Faunawet en de Natuurbeschermingswet 1998. Een vergunning op grond Natuurbeschermingswet 1998 kan worden aangevraagd bij

het College van Gedeputeerde Staten van de provincie waarin het voorgenomen project of de voorgenomen handeling zal plaatsvinden. Een ontheffing op grond van de Flora- en Faunawet kan worden aangevraagd bij het ministerie van Landbouw Natuurbeheer en Voedselkwaliteit. In het kader van de vergunningverlening op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewater dient te worden getoetst of de vergunningplichtige activiteit mogelijk significante effecten heeft op aangemelde gebieden in de zin van artikel 4 Habitatrictlijn.

4.3.3 Beleid ten aanzien van hemelwaterlozingen

Rijkswaterstaat heeft als uitgangspunt dat schone regenwaterstromen en vervuilde afvalwaterstromen zoveel mogelijk gescheiden worden. Schoon regenwater moet waar mogelijk nuttig worden hergebruikt, in het gebied worden behouden of op oppervlaktewater worden geloosd.

Voor het onderscheid tussen schoon en vervuild regenwater gebruikt Rijkswaterstaat de "Leidraad aan- en afkoppelen van verharde oppervlakken" [Werkgroep Riolering West-Nederland, juli 2003]. In deze leidraad worden aanbevelingen gedaan voor het wel of niet afkoppelen van bepaalde verharde oppervlakken en het gebruik van voorzieningen voor de verwerking van afstromend regenwater.

De vergunninghouder moet beheersmaatregelen treffen om de nadelige invloed van deze lozingen op de hoeveelheid en kwaliteit van het uit het rioolstelsel te lozen water tot een minimum te beperken. Hieronder worden maatregelen verstaan tot:

- het aan de bron beperken van emissie van verontreinigende stoffen;
- het voorkomen dat bijvoorbeeld niet verontreinigd hemel-, koel-, grond-, en drainagewater in gemengde stelsels en in het vuilwaterriool van (verbeterd) gescheiden wordt geloosd (dus afkoppelen van verhard oppervlak of niet aansluiten bij nieuwe aanleg);
- het voorkomen dat verontreinigd afvalwater in hemelwaterriolen van gescheiden en verbeterd gescheiden stelsels wordt geloosd;
- het voorkomen dat oppervlaktewater via te lage overstortdrempels de rioolstelsels instroomt.

4.3.4 Beleid ten aanzien van diffuse verontreinigingen

4.3.4.1 Algemeen

Diffuse verontreiniging uit het stedelijk gebied en bedrijventerreinen vormt een belemmering om de gewenste oppervlaktewaterkwaliteit te halen. Relevante bronnen zijn het gebruik van chemische onkruidbestrijdingsmiddelen en het gebruik van uitlopende bouwmaterialen. Een deel van de diffuse verontreinigingen is vooralsnog een belemmering om hemelwater van verharde oppervlakken als schoon te betitelen en af te koppelen van de riolering. Er moet daarom meer nadruk gelegd worden op bestrijding bij de bron.

4.3.4.2 Metalen

Op Rijksniveau is afgesproken de ontmoediging van de toepassing van uitloogbare bouwmaterialen afhankelijk te stellen aan de voortgang in de productinnovaties, echter

regionaal zijn gebiedsgerichte maatregelen aan de orde, wanneer de kwaliteitsdoelstelling voor koper, zink en/of lood in een watersysteem wordt overschreden en de bijdrage van bouwmetalen daaraan het nemen van maatregelen, zoals het coaten van uitloogbare materialen of het toepassen van niet uitloogbare materialen, rechtvaardigt. Bovendien geldt het voorzorgbeginsel. Voor koper en zink wordt de gewenste waterkwaliteit nog niet gehaald.

4.3.4.3 Chemische onkruidbestrijdingsmiddelen

Rijkswaterstaat wil het onnodig toepassen van chemische onkruidbestrijdingsmiddelen ontmoedigen. Regenwater afkomstig van oppervlakken waarop chemische onkruidbestrijdingsmiddelen worden toegepast, wil Rijkswaterstaat niet op haar oppervlaktewater ontvangen. De vergunninghouder dient aan te tonen dat bewust wordt omgegaan met onkruidbestrijding, dat niet-chemische alternatieven zijn overwogen en dat onnodige milieuvervuiling wordt voorkomen.

4.3.5 Beleid ten aanzien van Wwh

In het regionaal beheersplan nat (planperiode 2001-2004) is vastgelegd dat het watersysteem Noordzeekanaal begrensd wordt door de Buitenhaven en het Buiten-IJ. In de derde nota waterhuishouding (planperiode 1990 – 1994) en het Beheersplan voor de Rijkswateren (planperiode 1992 – 1996) zijn aan het Noordzeekanaal verschillende functies toegekend. Deze functies zijn in de vierde Nota waterhuishouding (planperiode 1998 – 2006) en het Beheersplan voor de Rijkswateren (planperiode 2001 – 2004) gehandhaafd. Het gaat concreet om de volgende acht functies waarmee, bij de uitvoering van het waterhuishoudkundig beleid, rekening moet worden gehouden:

1. bescherming tegen hoog water;
2. afvoer van water;
3. hoofdtransportas, hoofdvaarweg en overige vaarweg;
4. natuur en landschap;
5. oeverrecreatie;
6. sport- en beroepsvisserij;
7. regionale watervoorziening;
8. koelwater.

De Wet op de waterhuishouding (Wwh) is opgesteld om de waterkwantiteit te kunnen bewaken. De aan- en afvoer van water kan hierin geborgd worden.

4.4 Beoordeling van de lozing

4.4.1 Toetsing aan de verschillende BREF's

In het onderhavige geval is er sprake van een geheel nieuwe inrichting. Uit de toetsing aan de verschillende, in hoofdstuk 4.3.2.1 genoemde BREF's blijkt dat de installaties op nagenoeg alle punten voldoen aan de BBT. Op één punt wordt voor wat betreft de watergerelateerde punten van de BREF's afgeweken en dat betreft een afwijking van de BREF "Emissions from storage".

Het is op grond van de BREF "Emissions from storage" BBT om "dedicated systems" toe te passen, met andere woorden zo veel mogelijk opslag van dezelfde stoffen in dezelfde tanks waarmee productwisselingen worden voorkomen. Het toepassen van

"dedicated systems" is bij VOPAK echter geen optie omdat de tanks bij VOPAK gebruikt worden voor korte termijn opslag van verschillende vloeistoffen.

4.4.2 Preventieve maatregelen

Vopak heeft in het kader van de m.e.r. naar twee preventieve maatregelen gekeken om de hoeveelheid mogelijkerwijs verontreinigd hemelwater te reduceren, te weten het overkappen van het koppelplateau en de tanks voorzien van regengoten. Het koppelplateau is een plaats waar vanwege de vele aansluitingen en handelingen verontreiniging kan optreden. Als het koppelplateau wordt overkapt, wordt voorkomen dat het hemelwater potentieel verontreinigd raakt. Hetzelfde geldt ook voor het hemelwater van de tanks. In de voorgenomen activiteit komt dit hemelwater in de tankputten. Door het hemelwater via regengoten op te vangen en rechtstreeks op oppervlaktewater te lozen, ontstaat er minder potentieel verontreinigd hemelwater. Door deze maatregelen wordt er volgens de MER in totaal circa 40.000 m³ mogelijkerwijs verontreinigd hemelwater minder naar de AWZI afgevoerd. Door de hogere influentconcentratie zal het rendement van de AWZI toenemen waardoor de te lozen vuilvracht reduceert. In de praktijk zal het rendement naar verwachting niet of nauwelijks toenemen omdat het hemelwater uit de tankputten in principe schoon is en rechtstreeks op oppervlaktewater wordt geloosd.

De investerings- en exploitatiekosten van deze maatregelen zijn echter zeer hoog. Het overkappen van het koppelplateau kost € 3.750.000 terwijl de exploitatiekosten € 800.000,-- per jaar bedragen. Dit komt overeen met € 26.100,-- per kg verwijderde olie en > € 1.000.000,-- per kg verwijderde BTEX.

De tanks voorzien van regengoten kost € 8.200.000 terwijl de exploitatiekosten € 1.750.000,-- per jaar bedragen. Dit komt overeen met € 8.600,-- per kg verwijderde olie en > € 345.000,-- per kg verwijderde BTEX. Deze maatregelen zijn derhalve niet kosteneffectief en worden niet aangemerkt als BBT.

Daarnaast heeft het bedrijf tal van preventieve maatregelen genomen om risico's op iekkage c.q. calamiteiten te voorkomen. Voor een totaaloverzicht van de verschillende maatregelen en voorzieningen wordt verwezen naar hoofdstuk 3 en 4 van de aanvraag.

4.4.3 Afvalwaterbehandeling.

Zoals ook in de BREF "Common waste water and waste gas treatment" als BBT wordt genoemd, is er een gescheiden rioolstelsel voor proceswater, hemelwater en huishoudelijk afvalwater. Het proceswater zoals tankdrainwater en spoelwater wordt gezamenlijk met het hemelwater van hoog potentieel verontreinigde oppervlakken naar de afvalwaterzuiveringsinstallatie geleid. Op de bij de aanvraag gevoegde riolerings-tekening wordt aangegeven dat het hemelwater van het koppelplateau ook rechtstreeks op oppervlaktewater kan worden geloosd. Gelet op het risico van verontreiniging van het koppelplateau wordt dit niet wenselijk geacht en wordt in de vergunning voorgeschreven dat het hemelwater van het koppelplateau altijd via de AWZI moet worden geloosd.

Het hemelwater uit de tankputten (laag potentieel verontreinigde oppervlakken) wordt afhankelijk van de mate van verontreiniging rechtstreeks geloosd op

oppervlaktewater of afgevoerd naar de AWZI. De verwachting is echter dat dit water nagenoeg altijd rechtstreeks op oppervlaktewater kan worden geloosd omdat de kans op verontreiniging minimaal is. Het hemelwater uit alle tankputten wordt voor lozing visueel gecontroleerd en wordt tevens m.b.v. een oliesensor gecontroleerd. Indien er olie wordt aangetoond wordt het water afgevoerd naar de AWZI. Het hemelwater afkomstig van tankputten met één of meerdere tanks waarin goed wateroplosbare stoffen zoals ethanol, MTBE en/of ETBE worden opgeslagen, wordt tevens gecontroleerd op het CZV gehalte. Is dit hoger dan 200 mg/l, dan wordt dit water per tankauto afgevoerd naar de derden. De grens van 200 mg/l komt echter niet overeen met het hetgeen na toepassing van de BBT voor de verwijdering van olie en/of koolwaterstoffen kan worden bereikt, te weten 125 mg/l. Deze waarde komt ook overeen met hetgeen is aangevraagd voor het effluent van de AWZI. Daarom wordt er in de vergunning een eis opgenomen van 125 mg/l voor het lozen van hemelwater uit het schoonwaterriool.

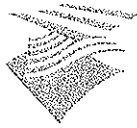
Zoals in hoofdstuk 4.2 wordt aangegeven bestaat de AWZI uit een verzamelbak, een DAF-unit en als nageschakelde techniek een actief koolkolom. Hiermee worden niet alleen slecht oplosbare verontreinigingen zoals minerale olie verregaand verwijderd maar ook goed oplosbare stoffen zoals BTEX.

In de voorgenomen activiteit werd aanvankelijk alleen een DAF voorzien. Dit leidde in de "worst case" waarbij al het hemelwater in de AWZI zou worden behandeld, tot een aanzienlijke restemissie van minerale olie, BTEX en PAK. Aangezien deze stoffen worden aangemerkt als zwarte lijststoffen, wordt een zuiveringsinstallatie bestaande uit alleen een verzamelbak en een DAF unit niet aangemerkt als BBT. Daarbij heeft de m.e.r.-commissie beoordeeld dat uit de immissietoets blijkt dat geen van varianten voldoet aan het stand-stijl beginsel, waardoor aanvullende eisen aan de bron noodzakelijk zijn. Met betrekking tot de behandeling van afvalwater beveelt de commissie aan het uitgangspunt "emission minimisation principle in tank storage" of een verdere optimalisatie van de afvalwaterbehandeling te betrekken, zodat aan de BREF 'Emissions from storage' voldaan wordt.

Vopak heeft in het kader van de m.e.r. vervolgens diverse nageschakelde technieken onderzocht. Uit de variantenvergelijking is gebleken dat actief kool integraal gezien de goede techniek is, zowel qua zuiveringsrendement als qua kosteneffectiviteit. De AWZI (bestaande uit een verzamelbak, een DAF-unit en als nageschakelde techniek een actief koolkolom) wordt aangemerkt als BBT.

In de vergunning worden lozingseisen opgenomen voor zowel de algemene parameters CZV en onopgeloste bestanddelen als minerale olie, BTEX, PAK en MTBE. De vergunde lozingseisen komen met uitzondering van minerale olie overeen met hetgeen is aangevraagd door VOPAK. Vanuit de praktijk is bekend dat voor minerale olie hogere zuiveringsrendementen (>95%) haalbaar zijn dan VOPAK aangeeft. De eis voor minerale olie is, uitgaande van een rendement van minimaal 95 %, aangescherpt tot 500 µg/l.

Verder worden er op basis van de immissietoets tevens vrachteisen opgenomen voor het totaal te lozen afvalwater. Hiervoor wordt verwezen naar hetgeen in hoofdstuk 4.4.6 is vermeld.

4.4.4 Hemelwater uit schoonwaterriool

Het hemelwater uit het schoonwaterriool wordt rechtstreeks op oppervlaktewater geloosd. Voor deze afvalwaterstroom worden dezelfde lozingseisen opgenomen als de lozingseisen die gelden voor het effluent van de AWZI..

4.4.5 Diffuse verontreinigingen

4.4.5.1 Onkruidbestrijding

Ter bestrijding van onkruid in, bijvoorbeeld tankputten zal door VOPAK zoveel mogelijke worden uitgegaan van mechanische verwijdering. Alleen op plaatsten waar mechanische verwijdering niet mogelijk is, bijvoorbeeld vanwege mogelijke veiligheidsrisico's, zal een chemische bestrijdingsmiddel worden ingezet. In de vergunning wordt voorgeschreven dat chemische onkruidbestrijding alleen mag worden toegepast op plaatsen waar alternatieve bestrijdingsmiddelen niet mogelijk is. Hierbij dienen de richtlijnen van de DOB in acht te worden genomen.

4.4.5.2 Uitlogende metalen

Het gebruik van uitloogbare bouwmaterialen wordt zoveel mogelijk vermeden. Voor zover nu bekend zullen de op het terrein geprojecteerde aanrijvoorzieningen van gegalvaniseerd staal zijn. Om uitloging te voorkomen zullen deze voorzieningen van een coating worden voorzien om uitloging tot een minimum te beperken. In de vergunning zal worden voorgeschreven dat de vergunninghouder geen uitloogbare bouwmaterialen mag toepassen boven verharde oppervlakken waarvan het hemelwater direct dan wel indirect afstroomt naar oppervlaktewater.

4.4.6 Immissietoets van de totale lozing

Voor de lozing naar oppervlaktewater is de immissietoets uitgewerkt in het CIW-rapport "Emissie-immissie, prioritering van bronnen en de immissietoets". Met de immissietoets wordt nagegaan of de restlozing leidt tot onaanvaardbare concentraties in het watersysteem, nadat de stand der techniek is toegepast om de emissie te reduceren. Daarnaast geldt voor nieuwe lozingen dat de immissietoets gebruikt moet worden voor de toets aan het stand-still-beginsel. Aanvullende eisen kunnen alleen worden voorgeschreven als het maximaal toelaatbare risiconiveau (MTR) wordt overschreden. Op basis van het CIW-rapport is er een immissietoets uitgevoerd op de probleemstoffen in het Noordzeekanaal. Dit zijn de stoffen die de (voorlopige) waterkwaliteitsnorm overschrijden (zie bijlage 6).

Formeel is de MTR voor de nutriënten stikstof en fosfaat niet van toepassing op het Noordzeekanaalgebied omdat deze MTR's alleen gelden voor stagnante wateren en dat is het Noordzeekanaal niet. Ondanks dat worden stikstof en fosfaat toch als probleemstof aangemerkt. Bij de beoordeling moet er namelijk rekening mee worden gehouden dat er geen afwenteling van problematiek mag optreden richting de Noordzee, waar de MTR voor stikstof en fosfaat wel geldt en nog niet worden gehaald.

Uit de immissietoets blijkt dat de concentratieverhoging in het oppervlaktewater na menging over een afstand van 1000 m voor de stoffen minerale olie, MTBE en PAK meer is dan 10 % van het MTR, met andere woorden, er is sprake van een significante verslechtering van de waterkwaliteit. Voor alle stoffen is er sprake van een significante overschrijding van het stand still beginsel. Op basis hiervan zouden er aanvullende maatregelen aan de bron genomen moeten worden om de lozingen van deze stoffen nog verder te saneren.

In het onderhavige geval is er echter sprake van een "worst case" benadering waarbij er vanuit gegaan is dat al het hemelwater van het gehele terrein verontreinigd is en wordt geloosd via de AWZI. Indien er vanuit gegaan wordt dat alleen het tankdrainwater en hemelwater van het koppelplateau verontreinigd is en wordt geloosd via de AWZI, is er geen sprake van een significante verslechtering van de waterkwaliteit. Wel blijft er voor alle stoffen sprake van een significante overschrijding van het stand-still beginsel. Dit betekent dat het bedrijf aanvullende maatregelen aan de bron zou moeten nemen om de emissies verder te reduceren. Dit wordt niet reëel geacht omdat de lozing binnen het beheergebied niet leidt tot het overschrijden van het VR voor de verschillende stoffen (als er vanuit wordt gegaan dat alleen het hoog potentieel verontreinigde afvalwater daadwerkelijk verontreinigd is).

In het onderhavige besluit worden vrachtheisen opgenomen die gebaseerd zijn op het behalen van het VR niveau op een afstand van 1000 m van het lozingspunt. Deze vrachtheisen zijn m.b.v. de immissietoets vastgesteld. Het overschrijden van deze vrachtheisen leidt gemiddeld over een jaar genomen, tot overschrijding van het VR. Dit betekent dat het bedrijf niet direct aanvullende maatregelen hoeft te nemen maar pas maatregelen moet nemen als deze vrachtheisen worden overschreden.

Omdat het hier om een nieuwe nog te realiseren terminal gaat, is het niet bekend hoe hoog de jaarvrachten zijn. Om deze reden zijn de jaarvrachten in voorschrift 3 als streefwaarden opgenomen, met daaraan vast gekoppeld een evaluatieverplichting. De vergunninghouder moet in de evaluatierapportage aantonen dat een de streefwaarden voldaan wordt. Indien blijkt dat één of meerdere streefwaarden in de praktijk niet gehaald kunnen worden, moet de vergunninghouder dit gemotiveerd aantonen. Bij het vaststellen van de definitieve vrachtheisen kan hiermee rekening worden gehouden.

4.4.7 Risico's van onvoorziene lozingen

Als gevolg van het steeds verder terugdringen van reguliere emissies wordt het aandeel van onvoorziene lozingen door ongelukken en incidenten in de totale emissie vanuit de industrie steeds groter. Teneinde deze onvoorziene lozingen te voorkomen dan wel te minimaliseren, heeft de CIW het rapport "Integrale aanpak van risico's van onvoorziene lozingen" opgesteld. In deze nota wordt aangegeven dat, analoog aan de aanpak van reguliere lozingen van afvalwater, voor onvoorziene lozingen de emissie-aanpak van toepassing is. Dit betekent dat primair de "stand der veiligheidstechniek" moet worden doorgevoerd. Implementatie van de "stand der veiligheidstechniek" heeft een beperking van de frequentie en/of de omvang van de negatieve effecten van onvoorziene lozingen tot doel. Vervolgens zullen de resterende risico's in kaart gebracht moeten worden en beoordeeld worden op toelaatbaarheid.

De selectie van stoffen en activiteiten die bij de studie naar onvoorziene lozingen meegenomen moeten worden, moet worden uitgevoerd conform de methodiek zoals verwoord in het CiW-rapport. Voor een uitgebreide beschrijving van de selectie methodiek wordt verwezen naar het rapport "Beschrijving van de methode voor de selectie van activiteiten binnen inrichtingen ten behoeve van het uitvoeren van studie naar de risico's van onvoorziene lozingen". Bij dit selectiesysteem worden verschillende lozingsituaties onderscheiden en worden voor deze situaties vervolgens de relevante effecten onderscheiden. Een overzicht hiervan is hieronder weergegeven.

Directe lozing/afstroming op oppervlaktewater:

- toxische effecten;
- sterfte van aquatische organismen als gevolg van zuurstofdepletie;
- de vorming van drijfslagen.

Directe lozing/afstroming op een communale zuiveringsinstallatie:

- negatieve beïnvloeding van de werking van zuiveringsinstallaties;
- overbelasting van de installatie.

De kansen en de effecten van onvoorziene lozingen worden bij voorkeur ingeschat met behulp van het computerprogramma "Proteus II" (website: http://www.helpdeskwater.nl/emissiebeheer/ict_hulpmiddelen/proteus). Op basis van deze effecten zijn weer drempelhoeveelheden bepaald.

VOPAK heeft bij de aanvraag een milieurisicoanalyse (MRA) gevoegd. De MRA is uitgevoerd met PROTEUS II. Uit de MRA blijkt dat het risico's voor het ontvangende oppervlaktewater acceptabel zijn. Hierbij moet nog bedacht worden dat er sprake is van een "worst case" scenario omdat er bij de modellering vanuit is gegaan dat alle tanks het gehele jaar voor 95 % gevuld zijn. Op grond van het bovenstaande worden er in de vergunning geen risicoreducerende maatregelen voorgeschreven.

4.4.8 Calamiteitenplan

Bij het indienen van de aanvraag is geen calamiteitenplan overgelegd. Bij het optreden van een calamiteit kan verontreinigd afvalwater op oppervlaktewater komen. Deze afvalwaterstroom kan de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater negatief beïnvloeden. De lozing is dan ontoelaatbaar en dient zo snel mogelijk te worden beëindigd. In voorschrift 7 is vastgelegd dat er een calamiteitenplan overgelegd moet worden en in bijlage 3 is aangegeven waaraan het plan dient te voldoen.

4.4.9 Vogel- en Habitatgebieden

Bij de onderhavige Wvo-vergunningplichtige activiteit bestaat geen kans op een significant effect voor een aangemeld gebied in de zin van artikel 4 Habitatrichtlijn. De vergunningplichtige activiteit vindt niet plaats in een aangemeld gebied, terwijl de afstand tot het dichtstbijzijnde aangemelde gebied zodanig is dat geen kans bestaat op externe effecten op dat gebied.

4.5 Beoordeling van de Wwh aspecten

Aan het Noordzeekanaal, die in open verbinding staat met de Afrikahaven, is de functie hoofdtransportas toegekend. Voor het handhaven van deze functie dient derhalve voldoende aanbod van water van voldoende kwaliteit aanwezig te zijn. De hoeveelheid te onttrekken oppervlaktewater ten behoeve van de brandbluspompen is in relatie tot de omvang van de Afrikahaven, mede gezien het incidentele karakter van de onttrekking (1 x per maand testen, totale bluswaterverbruik 100 m³/jaar), van dien aard dat dit geen gevolgen heeft voor het wateraanbod in de Afrikahaven. Bovendien wordt het onttrokken water ook weer op de Afrikahaven geloosd. De functie als hoofdtransportas komt daarmee niet in gevaar. Ook de functies afvoer van water, ijs en sediment, oeverrecreatie, recreatievaart, regionale watervoorziening en koelwater voor energiecentrales komt mede door het incidentele karakter van de onttrekking, niet in gevaar.

Binnen de functie natuur en landschap speelt de ecologie een belangrijke rol. In de Memorie van Toelichting van de Wwh wordt specifiek het belang van een goede visstand genoemd. Een goede visstand is ook voor de sport- en beroepsvisserij van belang. Zoals in hoofdstuk 4.3.5 reeds is vermeld, kan er door (koel)waterinname sterfte optreden onder aquatische organismen. Dit aspect speelt met name een rol bij centrales, waar over het algemeen grote hoeveelheden koelwater worden onttrokken. Deze hoeveelheden kunnen bij grote centrales oplopen tot enkele tientallen m³ per seconde. In het onderhavige geval wordt er gemiddeld slechts 100 m³/jaar onttrokken, hetgeen overeenkomt met $3,17 \times 10^{-6}$ per seconde. Deze onttrekking is dan ook te verwaarlozen.

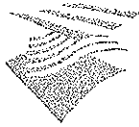
Gelet op het bovenstaande is het niet aannemelijk dat de onderhavige onttrekking van oppervlaktewater invloed heeft op de ecologie. De visstand komt niet in gevaar. Er bestaan dan ook geen overwegende bezwaren tegen het onttrekken van (oppervlakte)water ten behoeve van het testen van de brandbluspompen. Gelet op het geringe debiet in relatie tot de grootte van het oppervlaktewater van de Afrikahaven wordt het niet noodzakelijk geacht om additionele maatregelen te nemen om visinzuig tegen te gaan.

In de vergunning zal worden voorgeschreven dat er maximaal 1800 m³ per uur oppervlaktewater mag worden onttrokken. Dit komt overeen met de totale capaciteit van de drie brandbluspompen.

4.6 Overige overwegingen

4.6.1 Tijdelijkheid van de vergunning

Het afvalwater bevat meerdere gevaarlijke stoffen die voorkomen op lijst I van richtlijn 2006/11/EG (voorheen 76/464/EEG) waarvoor grenswaarden zijn vastgesteld ingevolge artikel 6 van die richtlijn. Op grond van de "regeling tijdelijke vergunning voor lozing van gevaarlijke stoffen" (Stcrt. 2003, 184) mag de vergunning slechts worden verleend voor een beperkte duur. In verband hiermee is deze vergunning aan een termijn gebonden. De termijn is gesteld op 10 jaar, gerekend vanaf het moment dat de vergunning in werking treedt.

4.6.2 In werking nemen van de inrichting

Op grond van artikel 8.18, lid 1 van de Wm moet een inrichting binnen drie jaar nadat de vergunning onherroepelijk is geworden voltooid en in werking zijn gebracht. Gezien de omvang van de inrichting is een realisatietermijn van drie jaar te kort. Vopak verwacht dat de inrichting binnen een termijn van 5 jaar in werking zal zijn. Derhalve verzoekt Vopak op grond van artikel 8.18, lid 2 in de vergunning een termijn van 5 jaar op te nemen waarbinnen de inrichting voltooid en in werking zal worden gebracht. Dit verzoek wordt gehonoreerd.

4.6.3 Procedurele overwegingen

4.6.3.1 Overwegingen algemeen

Het college van Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Holland draagt zorg voor de gecoördineerde behandeling van de MER en de aanvragen tot vergunning.

Op 6 juli 2006 is de startnotitie van VOPAK ontvangen door de waterkwaliteitsbeheerder en ingeschreven onder nummer 2006/3419. De startnotitie heeft ter inzage gelegen van 7 juli tot en met 18 augustus 2006. Adviezen zijn ingediend door:

- Hamer advocaten namens het bestuur van de Stichting Ruigoord;
- Ondernemersvereniging Regio Amsterdam (ORAM);
- Gemeente Zaanstad;
- Gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude;
- Milieufederatie Noord-Holland;
- Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek;
- de heer F. Rodenburg.

De adviezen zijn op 11 september 2006 ontvangen en ingeschreven onder nummer 2006/4997.

Door de MER-commissie is op 31 augustus 2006 advies uitgebracht met betrekking tot de richtlijnen. Vervolgens zijn de MER-richtlijnen op 28 september 2006 vastgesteld.

De MER, de vergunningaanvragen en de overige stukken hebben van 12 oktober tot en met 22 november 2007 ter inzage gelegen.

Op 8 november 2007 heeft een openbare zitting plaats gevonden. Op deze zitting zijn opmerkingen naar aanleiding van de MER ingebracht. Er zijn geen opmerkingen met betrekking op wateraspecten kenbaar gemaakt.

De Commissie voor de milieueffectrapportage heeft bij brief van 30 januari 2008 een toetsingsadvies over de inhoud van de MER uitgebracht. De Commissie is van mening dat dit MER de essentiële informatie om het milieubelang een volwaardige plaats in de besluitvorming te geven in de MER en het addendum aanwezig is.

In de MER zijn alternatieven onderzocht voor de uitvoering van de beoogde bedrijfsactiviteiten en de daarmee samenhangende milieueffecten.

Met betrekking tot de behandeling van afvalwater beveelt de commissie aan het uitgangspunt "emission minimisation principle in tank storage" of een verdere optimalisatie van de afvalwaterbehandeling te betrekken, zodat aan de BREF 'Emissions from storage' voldaan wordt.

4.6.3.2 Behandeling van zienswijzen en adviezen

De aanvraag met bijbehorende stukken en het ontwerp-besluit hebben, zoals bepaald in de Awb, van 25 april 2008 tot 6 juni 2008 voor het naar voren brengen van zienswijzen ter inzage gelegen. Op het ontwerp-besluit in het kader van de Wvo is een schriftelijke reactie naar voren gebracht door Kontakt Milieubeheer Zaanstreek. De reactie luidt: *In het ontwerpbesluit voor onttrekking en lozing van water valt op p.15 op dat bij de berekeningen van de kosten van maatregelen enerzijds uitgegaan wordt van (éénmalige) investeringen, anderzijds van jaarlijkse exploitatiekosten. We begrijpen dat het niet doenlijk is om een kosten-batenanalyse aan te bieden, en dat ook een omzetraming buiten bestek van een vergunning valt. Toch doet deze paragraaf een beetje vreemd aan, omdat de inrichting gehouden is aan het gebruik van de BBT en dit meer klinkt als een kijkje in de bedrijfsvoering. Misschien overeenkomstig met het vroegere ALARA-principe.*

Kontakt Milieubeheer Zaanstreek concludeerde terecht dat de inrichting gehouden is aan het gebruik van de BBT. VOPAK voldoet aan de BBT, zoals is weergegeven in hoofdstuk 4.4.1 (toetsing aan de verschillende BREF's) in dit besluit. Naast het toepassen van de BBT door Vopak, heeft Vopak tevens in de m.e.r. gekeken naar een tweetal preventieve maatregelen waarbij de definitie van de BBT is betrokken; *Beste Beschikbare Technieken voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken, die – kosten en baten in aanmerking genomen – economisch en technisch haalbaar in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort, kunnen worden toegepast, en die voor degene die de inrichting drijft, redelijkerwijs in Nederland of daarbuiten te verkrijgen zijn.* Hieruit blijkt dat de economische component een wezenlijk onderdeel is van de BBT. De investerings- en exploitatiekosten van de twee maatregelen zijn erg hoog. Hierdoor is Rijkswaterstaat Noord-Holland van mening dat deze twee preventieve maatregelen niet in de gedachtegang van de BBT passen. Ik ben het ermee eens dat met name door de genoemde bedragen de paragraaf op p.15 enigszins vreemd overkomt. Mijn insteek is om duidelijkheid te verschaffen waarom ik de twee maatregelen als niet kosteneffectief beschouw en derhalve niet in de gedachtegang van de BBT vindt passen. Daarom pas ik hoofdstuk 4.4.2 op p.15 redactioneel niet aan. Overigens wil ik nog opmerken dat hoofdstuk 3 en 4 van de aanvraag een volledig overzicht bevat van alle preventieve maatregelen die wel getroffen zijn.

4.6.3.3 Overweging bij inhoudelijke samenhang Wm-, Wvo-aanvragen.

Beide bevoegde gezagen zijn conform het gestelde in de artikelen 7b Wvo en 8.31 Wm in de gelegenheid gesteld om advies uit te brengen over de inhoudelijke samenhang tussen de Wm- en de Wvo-aanvraag en over de ontwerpbesluiten.

De samenhang tussen de Wvo- en de Wm-aanvraag is niet van dien aard dat deze invloed heeft gehad op de inhoud van de onderhavige Wvo-vergunning. Over de inhoud van de aanvragen en de inhoud van de onderscheiden vergunningen heeft regelmatig overleg plaatsgevonden met de Provincie Noord-Holland. Op deze wijze is er zorg voor gedragen dat de beide vergunningen in lijn zijn met elkaar en elkaar aanvullen.

Slotoverweging

Gezien het belang van het bedrijf om afvalwater te kunnen lozen en gezien de te verwachten aard en omvang van het te lozen afvalwater in relatie tot die van het ontvangende oppervlaktewater wordt(en) deze lozing(en) onder voorschriften aanvaardbaar geacht en bestaan er geen overwegende bezwaren tegen het verlenen van de gevraagde vergunning.

5. Ondertekening

Haarlem, 26 juni 2008

Hoogachtend,
DE STAATSSECRETARIS VAN VERKEER EN WATERSTAAT
namens deze,
de directeur Water, Scheepvaart & Realisatie Infrastructuur

ir. Th.W.H.J. Aarsen

6. Mededelingen:

- i. Ingevolge de Algemene wet bestuursrecht en de Wet Milieubeheer staat vanaf de dag na publicatie gedurende 6 weken tegen deze vergunning beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State voor belanghebbenden. Geen beroep kan worden ingesteld door een belanghebbende aan wie redelijkerwijs kan worden verweten dat hij geen zienswijzen over het ontwerp van deze vergunning naar voren heeft gebracht.

Het beroepschrift dient te worden gericht aan de Raad van State, afdeling Bestuursrechtspraak, Postbus 20019, 2500 EA 's-Gravenhage, onder overlegging van een afschrift van deze vergunning.

Voor de behandeling van het beroepschrift wordt een bedrag aan griffierecht geheven. De griffier van de Raad van State wijst de indiener van het beroepschrift na de indiening op de verschuldigdheid van het griffierecht en bericht de indiener binnen welke termijn en op welke wijze het verschuldigde griffierecht moet worden voldaan.

- ii. De vergunning treedt in werking na afloop van de beroepstermijn van 6 weken. Indien naast een beroep een verzoek om een voorlopige voorziening is gedaan, treedt de vergunning niet in werking voordat op dat verzoek is beslist.

Het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening dient te worden gericht aan de voorzitter van de Afdeling bestuursrecht van de Raad van State. Voor het treffen van een voorlopige voorziening is eveneens een griffierecht verschuldigd.

- iii. Het hebben van deze vergunning ontslaat de houder niet van de verplichting om de redelijkerwijs mogelijke maatregelen te treffen teneinde te voorkomen, dat derden of de Staat ten gevolge van het gebruik maken van de vergunning schade lijden.

- iv. Afschrift van deze vergunning is gezonden aan:

- a. de hoofdingenieur-directeur van RWS RIZA (Postbus 17, 8200 AA Lelystad);
- b. het hoofd van het bureau Verontreinigingsheffing Rijkswateren (Postbus 20906, 2500 EX 's-Gravenhage);
- c. De directie SHV van de provincie Noord-Holland (Postbus 3007, 2001 DA Haarlem).

1. Bijlagen

Bijlage 1, behorende bij de vergunning van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat.

BEGRIPPENLIJST:

In deze vergunning wordt verstaan onder:

- a. vergunninghouder: diegene die krachtens deze vergunning afvalstoffen, verontreinigende stoffen of schadelijke stoffen in oppervlaktewater brengt en in staat is naleving van het gestelde in deze vergunning te borgen; (artikel 1, Wvo alsmede artikel 7, Wvo juncto artikel 8.20 Wm);
- b. waterkwaliteitsbeheerder: bestuursorgaan dat overeenkomstig artikel 3 onderscheidenlijk 6, eerste lid van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren bevoegd is een vergunning te verlenen, in casu Rijkswaterstaat Noord-Holland, Postbus 3119, 2001 DC Haarlem;
- c. het werk: een voorziening die is aangelegd of wordt gebruikt voor de inzameling en/of de lozing van afvalwater;
- d. lozingspunt: een punt van waaruit afvalwater op het oppervlaktewater wordt geloosd;
- e. beheersplan: het afvalwaterbeheersingssysteem (meet- en bemonsteringsplan) zoals vastgelegd in bijlage 7 van de aanvraag;
- f. effluent: afvalwater afkomstig uit een installatie waarin dit afvalwater een zuiveringstechnische behandeling heeft ondergaan;
- g. steekmonster: een willekeurig genomen monster;
- h. MER: milieueffectrapport;
- i. m.e.r.: milieueffectrapportage;
- j. BMP: bedrijfsmilieuplan;
- k. NW4: 4^e Nota waterhuishouding;
- l. IPPC: integrated pollution prevention and control;
- m. BREF: best available techniques reference document;
- n. MTR: maximaal toelaatbaar risiconiveau;
- o. VR: verwaarloosbaar risiconiveau;
- p. DOB: duurzaam onkruid beheer;
- q. AWZI: afvalwaterzuiveringsinstallatie;
- r. DAF: dissolved air flotation;
- s. BTEX: benzeen, toluen, ethylbenzeen, xylenen;
- t. MTBE: methyl tertiaire butylether;
- u. ETBE: ethyl tertiaire butylether;
- v. PAK: polycyclische aromatische koolwaterstoffen.

Bijlage 2, behorende bij de vergunning van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat.

BEMONSTERING, CONSERVERING EN ANALYSE:

De in deze vergunning genoemde bemonstering, conservering en analyses moeten worden uitgevoerd conform de onderstaande methoden.

Afvalwaterbemonstering:	NEN 6600-1
Conservering van watermonsters:	NEN-EN-ISO 5667-3
Onopgeloste bestanddelen:	NEN 6621
Chemisch zuurstofverbruik:	NEN 6633
Minerale olie:	NEN-EN-ISO 9377-2
BTEX:	GC/MS
MTBE:	GC/MS
PAK (16 van Epa):	NEN-EN-ISO 17993

Een vervanging van of een wijziging in een normblad wordt automatisch van kracht, zes weken nadat de wijziging door het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI) op een daartoe gebruikelijke wijze is gepubliceerd.

Bijlage 3, behorende bij de vergunning van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat.

Opzet calamiteitenplan

Waar moet een calamiteitenplan tenminste aan voldoen:

A. Inventarisatie mogelijke calamiteiten

1. Opsomming bedrijfsactiviteiten:
 - productiewijze en geproduceerde hoeveelheid;
 - manier/wijze van opslag van stoffen alsmede de vervoersbewegingen (handling) van de stoffen;
 - aard en hoeveelheid opgeslagen/gebruikte stoffen.
2. Afstroommogelijkheden (van bluswater of bij lekkage en morsen) naar:
 - bedrijfswaterriool;
 - regenwaterriool;
 - oppervlaktewater;
 - bodem.
3. Een plattegrond met daarop aangegeven:
 - de opslagvoorzieningen van (eind)producten, grond- en hulpstoffen (incl. aard en hoeveelheden);
 - de mogelijke emissiepunten binnen de inrichting ingeval van een calamiteit en de afstroomroutes;
 - de aanwezige middelen en voorzieningen om calamiteiten te beperken.

B. Actieplan bij een calamiteit

1. Coördinatie en organisatie bij een calamiteit:
 - een lijst van telefoonnummers van organisaties die gewaarschuwd moeten worden en wanneer:
 - melding waterkwaliteitsbeheerder;
 - afstemming met bevoegd gezag van de Wet Milieubeheer;
 - afstemming met de brandweer.
 - taakstelling en verantwoordelijkheden van de bedrijfsmedewerker en overige personeelsleden bij een calamiteit;
 - interne procedures bij de verschillende mogelijke calamiteiten.
2. Maatregelen ter voorkoming/beperking van schade door ongecontroleerde lozing rekening houdend met afstroommogelijkheden naar:
 - bedrijfswaterriool;
 - regenwaterriool;
 - oppervlaktewater;
 - bodem.
3. Monstername bij de emissiepunten/meetput.

C. Maatregelen ter voorkoming van herhaling van een calamiteit

1. Wijze van registratie van een calamiteit en analyse achteraf.

Bijlage 4, behorende bij de vergunning van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat.

Richtlijnen ten behoeve van onkruidbestrijding:

- geef op een plattegrond van het werkgebied aan waar wel en waar geen bestrijdingsmiddelen ingezet mogen worden;
- de vergunninghouder bewaart de plattegrond 5 jaar en voegt daarbij steeds informatie van de werkelijke uitvoering van onkruidbestrijding;
- zet geen bestrijdingsmiddelen in binnen 4 dagen voor of na een veegbeurt;
- spuit geen bestrijdingsmiddelen op delen van verhardingen die op minder dan 1 meter afstand van oppervlaktewater liggen, zoals stroken van verhardingen langs of bij kanalen, havens of sloten. Pas op deze plaatsen een niet chemische techniek toe of een onkruidstrijker;
- spuit geen bestrijdingsmiddelen op verharde dijklichamen die schuin aflopen naar oppervlaktewater;
- hanteer een bestrijdingsmiddelen vrije zone van 1 m rondom straat- of trottoirkolk;
- spuit geen glyfosaat als voor de betreffende werkdag en binnen 24 uur meer dan 1 mm neerslag voorspeld wordt en de kans op neerslag meer dan 40 % is. Een weervoorspelling vanaf 12:00 uur de dag voor de betreffende werkdag mag gebruikt worden;
- voor MCPA gelden strengere normen: Spuit geen MCPA als voor de betreffende werkdag en opvolgende twee dagen meer dan 1 mm neerslag voorspeld wordt en de kans op neerslag meer dan 40% is;
- gebruik alleen selectieve toedieningstechnieken (Weed IT, Selectspray, selector of onkruidstrijker; mankar is ook toegestaan door het college voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (CTB) mits toediening selectief is);
- gebruik alleen door CTB toegelaten bestrijdingsmiddelen;
- spuitanks e.d. alleen vullen op plaatsen waar geen kans is op afspoeling (bijvoorbeeld op half of onverharde bodem) of op een vulplek met vloeistofdichte vloer;
- stel spuiten of Mankar zo af dat fijne druppels hechten aan onkruiden;
- spuit niet op nat onkruid. Spuitvloeistof mag niet van het onkruid lopen vanwege natte bladeren;
- pas rijsnelheid tijdens spuiten aan zodat kans op spuiten naast onkruidplanten minimaal is. Maximum snelheid bij emissiekritische plaatsen als kolken en oppervlaktewater is 10 km per uur;
- stem de dosering en spuitapparatuur af op de onkruid en weersituatie;
- pas in het voorjaar geen doseringen > 2% toe tegen meerjarige onkruiden. Dit geeft niet het gewenste effect;
- bij toepassing van een onkruidstrijker, doseren volgens de specificatie van het toestel.

Bijlage 5, behorende bij de vergunning van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat.

PRIORITAIRE STOFFEN OP GROND VAN DE EUROPESE KADERRICHTLIJN WATER (2000) EN PROBLEEMSTOFFEN NOORDZEEKANAAL

Stoffenlijsten	Europese kaderrichtlijn Water			Probleemstof in Noordzeekanaal (maximaal toelaatbaar risico (MTR) voor 4 ^e Nota Waterhuishouding (1998) en voorlopige normen ("FHI-norm") voor Europese Kaderrichtlijn Water (2000) ¹
	Prioritaire stoffen (2001)	prioritair gevaarlijke stoffen (2001) (x) =aanwijzing zal worden geëvalueerd)	Rijnrelevante stoffen (Europese Kaderrichtlijn Water) (2005)	
Nutriënten				
Ammonium-N			X	X (tot N)
Fosfaat				X
Metalen				
Arseen			X	
Chroom			X	
Koper			X	x
Zink			X	x
cadmium en zijn verbindingen	X	x		
lood en zijn verbindingen	X	(x)		
kwik en zijn verbindingen	X	x		
nikkel en zijn verbindingen	X			
Bestrijdingsmiddelen				
alachloor	X			
alfa-endosulfan	X	(x)		x
atrazine	X	(x)		
Bentazon			X	
Chloortoluron			X	
Dichloorvos			X	
Dichloorprop			X	
Dimethoaat			X	
Diuron	X	(x)		x

Mecoprop			X	
MCPA			X	
chloorfenvinfos	X			
chloorpyrifos	X	(x)		
simazine	X	(x)		
gamma-hexachloorcyclohexaan (lindaan)	X			
heptachloorepoxide		x		
diazinon				
carbendazim				
PCB's en PAK's				
PCB-28			X	x
PCB-52			X	x
PCB-101			X	x
PCB-118			X	x
PCB-138			X	x
PCB-153			X	x
PCB-180			X	x
antraceen	X	(x)		x
fenantreen				x
fluorantheen	X			x
naftaleen	X	(x)		x
Benzo(a)antraceen				x
benzoapyreen	X	x		
Benzo(b)fluorantheen	X	x		
Benzo(g,h,i)peryleen	X	x		
Benzo(k)fluorantheen	X	x		x
indeno(1,2,3 cd)pyreen	X	x		
Overige stoffen				
4-chlooraniline			X	
cholinesteraseremmers				
Dibutyltinverbindingen			X	
benzeen	X			
gebromeerde difenylethers	X			
C10-13chlooralkanen	X	x		
1,2 dichloorethaan	X			
dichloormethaan	X			
bis(2-ethylhexyl)ftalaat (DEHP)	X	(x)		x
hexachloorbenzeen	X	x		
hexachloorbutadieen	X	x		
isoproturon	X	(x)		
4-para-nonylfenol	X	x		
para-tert-octylfenol	X	(x)		

pentachloorbenzeen	X	x		
pentachloorfenol	X	(x)		
tributyltin-kation	X	x	x	
1,2,4 trichloorbenzeen	X	(x)		
trichloormethaan (chloroform)	X			
trifenyyltin				x
trifluraline	X	(x)		

Bijlage 6, behorende bij de vergunning van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat.

RIOLERINGSTEKENING:

GENERAL REMARKS

- wastewater piping (PE) / regen water riool
- drain (with sisalvropagel) (PE) / drainage leiding
- cleanwatersewer (PVC) / schoon water riool
- PVC Ø160
- valve / klep
- cathing basin in tankpit / opvang put in tankput
incl. pump (for ru --- vuut) / incl. pomp (voor ru --- vuut)
incl. valve (for ru --- hazbeur) / incl. klep (voor ru --- haven)
- outlet / uitlaat
- outlet / uitlaat
- slope HPDE membrane tankpits / afschot HPDE membraan tankput
- pit (including check valve) for / put (met terug slag klep)
- flow measurement / doorsloot meting
- sample distraction / monster verleiding
- gully / goot

0	15-11-07	FBLL	IGTH	COMMENTS INCORPORATED AS INDICATED BY VOPAK
ISSUE	DATE	DRAWN	CHECKED	DESCRIPTION

Vopak Vopak Terminal Westpoort
Vopak Oil EMEA B.V.

TITLE: **SITE LAYOUT RIOLERING**

SCALE: 1:2000	DATE:	FORMAT: A1	ARCH.NR.: 38215.00	SHEET: 001
DRAWN: FBLL			DRAWINGNR.: 1962005	GF:
CHECKED: IGTH				ISSUE: 0